

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 812/2025
29.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Соња Поповић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3242/23 од 20.03.2024. године, у седници одржаној 29.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3242/23 од 20.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9236/21 од 08.05.2023. године, ставом првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено је да је тужени стекао право својине на некретнинама уписаним код РГЗ СКН Нови Сад 3 у ЛН бр. .. К.О. ... под парц. бр. .. у површини 875м² и парц бр. .. у површини од 630м², и да су тужиоци дужни трпети да се тужени са тим правом укњижи у Катастру непокретности након правноснажне пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима плати износ од укупно 5.151.104,00 динара и то свакоме по 1.717.034,67 динара, са законском затезном каматом од пресуђења 05.08.2023. године до исплате. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 505.397,62 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3242/23 од 20.03.2024. године, одбијена је жалба туженог, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23)-ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 05.03.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 1.717.034,67 динара за сваког од тужилаца. Наиме, тужиоци заједничком тужбом траже истоврсна потраживања и чине процесну заједницу обичних активних супарничара, па се вредност предмета спора одређује према вредности сваког појединог захтева и дозвољеност ревизије оцењује према висини потраживања за сваког од тужилаца.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе (14.10.2022. године, 1 евро је износио 117,31 динара), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић